

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyně JUDr. Janou Kábrtovou ve věci žalobce **B. S.** proti žalované **České správě sociálního zabezpečení v Praze, Křížová 25**, o doplatek plného invalidního důchodu, k žalobě proti rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 2. 12. 2013, čj. 500 908 032/315-OL, **t a k t o :**

I. Žaloba s e z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce brojil včasnou žalobou proti rozhodnutí žalovaného správního orgánu o námitkách, kterým bylo změněno rozhodnutí orgánu I. stupně ze dne 4. 10. 2013 tak, že žalovaná zvyšuje žalobci dle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen ZDP), od 30. 9. 2002 plný invalidní důchod na částku 7.924,- Kč měsíčně a žalobci náleží doplatek důchodu, s přihlédnutím na čl. II bodu 14 zákona č. 306/2008 Sb., od 1. 1. 2006. Rozhodnutím první instance ze dne 4. 10. 2013 zvýšila žalovaná žalobci plný invalidní důchod od 2. 3. 2001, s tím, že tento činí 7.473,- Kč měsíčně, byla dodatečně prokázána a započtena doba pojištění a nově prokázaný vyměřovací základ (výdělek), s tím, že doplatek důchodu náleží pět let zpět od uplatnění nároku, tedy od 22. 8. 2008. Součástí tohoto rozhodnutí pak byl výklad k jednotlivým nařízením vlády a prováděcím vyhláškám, které v letech 2001 až 2012 znamenaly valorizační navýšení důchodů.

V žalobě žalobce namítal, že žádá zrušení napadeného rozhodnutí v plném rozsahu, žádá doplatek důchodu za celé období pobírání plného invalidního důchodu (dnes důchodu III. stupně), trvá na osobním listu důchodového pojištění z 2. 9. 2013, když nový ze dne 26. 11. 2013 považuje za účelový. Žádá rovněž o začlenění pracovního poměru z Orlické nemocnice jako nově prokázané doby pojištění. Dále žalobce popsal, že 22. 8. 2013 se dostavil na OSSZ Rychnov nad Kněžnou, a to s doklady, potřebnými pro budoucí výpočet starobního důchodu (v r. 2015). Bylo zjištěno závažné pochybení výpočtu jeho plného invalidního důchodu, který mu přísluší od 2. 3. 2001. Když mu byl tento důchod vypočítáván, měl dlužné pojistné z období OSVČ (10. 2. 1992 – 8. 5. 1995), proto mu nebylo toto období započteno. Pohledávky ovšem žalobce ČSSZ uhradil i s penále a pokutami do 30. 9. 2002. Žalovaná tak měla provést přepočtení a započíst nově prokázanou dobu, toto ovšem neučinila a dalších 12 let žalobci vyplácela důchod nižší, než jaký náležel. Žalobce dlužnou částku vypočetl na více než 140.000,- Kč. Na základě zjištění OSSZ výše uvedeného data žalobce proto požádal o přepočtení pobíraného důchodu a tomu odpovídající doplatek dlužné částky. Na tomto základě došlo k vydání rozhodnutí žalované ze dne 4. 10. 2013, kterým žalovaná zvýšila žalobcům důchod od 2. 3. 2001 na částku 7.473,- Kč (když původní částka činila 6.737,- Kč), důchod byl takto přepočten za celé období až do 5. 11. 2013. Pro rok 2013 se jednalo o důchod ve výši 11.723,- Kč (původní částka byla 10.603,- Kč). Citované rozhodnutí pak váže doplatek důchodu k ust. § 56 odst. 1 písm. b) ZDP na pět let zpět od uplatnění nároku, tj. od 22. 8. 2008. Žalobce reagoval podáním námitek, neboť byl přesvědčen, že v jeho případě se jedná o možnost uplatnit zákon č. 582/1999 Sb. ve znění pozdějších předpisů a dále ustanovení § 56 odst. 1 písm. b) a § 55 odst. 2 věta druhá a třetí, požadoval proto doplatek důchodu, který byl upřen za období 2. 3. 2001 – 21. 8. 2008. V jeho případě totiž došlo k vyplácení nižší částky důchodu, než v jaké náležela, z důvodu nesprávného postupu orgánu sociálního zabezpečení. Proti výši nově vypočteného důchodu žalobce žádnou námitku nepodal, žádal pouze doplatek důchodu za celou dobu jeho pobírání, chybu žalovaná přiznala, když vyplatila dluh za delší než 5-ti leté období. V rozhodnutí z 2. 12. 2013 však došlo k chybným výpočtům, všechny položky za celé období pobírání důchodu byly přepočteny, poníženy a důchod doplacen od 1. 1. 2006 do 5. 2. 2014. Jsou uváděny nepravdivé informace o souběžném pracovním poměru v Orlické nemocnici Rychnov nad Kněžnou, který byl údajně vykonáván souběžně s pracovní neschopností u spol. ESAB Vamberk v období od 29. 4. 1997 – 1. 6. 1997 a později v období od 2. 6. 1997 – 30. 6. 1997 v době, kdy byl žalobce v evidenci ÚP Rychnov nad Kněžnou. Je pravdou, že tento pracovní poměr trval v době od 1. 4. 1997 do 30. 9. 1997, jednalo se o vedlejší pracovní poměr s cca 2 hod/denním úvazkem, z ELDP jasně plyne, že byl odpracován počet dní 97, hodin 183 a hrubá mzda činila 10.784,- Kč. Za celý život žalobce nepracoval v době pracovní neschopnosti ani při evidenci u ÚP, tedy tzv. „na černo“, šestiměsíční pracovní poměr mívá okolo 130 pracovních dnů a žalobce odpracoval pouze 97. V období 29. 4. 1997 – 30. 6. 1997 nepracoval. Z uvedeného důvodu byly v tomto rozhodnutí všechny důchody od r. 2001 do r. 2014 přepočteny a sníženy v rozmezí 39,- až 57,- Kč měsíčně, důchod za leden 2014 byl ponechán ve stejné výši jako v r. 2013. Žalobci není jasné, jak mohou být v průběhu dvou měsíců tak rozdílné výpočty důchodu a pochybuje o odbornosti takových výpočtů. Dále pak uvádí, že je v insolvenčním řízení, dluhy rodiny dosáhly 353.669,- Kč a pokud by mu byl vyplácen důchod ve správné výši, nemusel by se v takovéto situaci ocitnout. Dluhy totiž činí cca 150.000,- Kč, vše ostatní jsou penále, úroky, pokuty a náklady exekuce. Žalobce dále popisuje žádost o vynětí dlužných částek na

důchodu z insolvenčního řízení a svoji současnou ekonomickou situaci. Navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

Žalovaná podala k věci obšírné vyjádření ze dne 17. 4. 2014, odkazuje na správní spis, z něhož plyne, že žalobce pobírá invalidní důchod od 2. 3. 2001, tento byl pak přetransformován na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně k 1. 1. 2010. Dne 22. 8. 2013 byla na OSSZ sepsána žádost o překontrolování zápočtu doby OSVČ od 10. 2. 1992 do 9. 5. 1995. Dlužné pojistné bylo zapláceno již v r. 2002. Žadatel žádal přepočet a doplatek důchodu, spolu s výpisy z evidence OSVČ za r. 1992 – 1995, z nichž je patrné, že poslední dlužné pojistné bylo zapláceno 30. 9. 2002. Žalovaná poté překontrolovala evidenční materiály a výpisy z evidence OSVČ s průběhem dob pojištění dosud zhodnocených pro účely důchodového pojištění, konstatovala, že rozhodnutím ze dne 28. 2. 2001 byl přiznán žalobci invalidní důchod od 2. 3. 2001 ve výši 6.702,- Kč, dalším rozhodnutím ze dne 16. 3. 2001 pak byl důchod přepočten na 6.737,- Kč po zápočtu chybějící doby evidence u ÚP s výplatou hmotného zabezpečení od 26. 11. 1996 do 31. 1. 1997 (došlo ke zvýšení počtu vyloučených dob). V obou podkladových OLDZ je započteno zaměstnání do 31. 7. 1991 a následně až do 9. 5. 1995, a to dle evidenčních materiálů, které měla ČSSZ k dispozici. Všechny další materiály, včetně výpisu dob z evidence OSVČ, které nebyly použity při výpočtu důchodu, a byly postupně doručeny do centrálního archívu ČSSZ, zde byly uloženy a postupně naskenovány do optického archívu, což je běžný postup, jiná následná kontrola, zda jsou všechny doby a výdělky započteny, se neprovádí. Kontrola či přepočet se provádí pouze z podnětu, jako v případě žalobce při zjištěné kontrole na OSSZ. Žalobce doplatil dne 30. 9. 2002 dlužné pojistné za celou dobu své činnosti OSVČ před rokem 1996, jak je zřejmé z výpisu evidence OSVČ, žalovaná vyhotovila dne 2. 9. 2013 nový OLDP, v němž započtetla chybějící dobu OSVČ od 10. 2. 1992 do 8. 5. 1995 včetně vyměřovacích základů. Po tomto zápočtu došlo k navýšení invalidního důchodu ke dni přiznání z 6.737,- Kč měsíčně na 7.473,- Kč, doplatek důchodu byl žalobci poukázán za dobu pěti let zpětně od uplatnění žádosti, v souladu s ust. § 56 odst. 1 písm. b) ZDP, tj. od 22. 2. 2008. Zápočtem došlo ke zvýšení započtené doby pojištění z původních 43 roků na 46, osobního vyměřovacího základu (OVZ) z 13.307,- Kč na 14.368,- Kč, výpočtového základu z 8.613,- Kč na 8.931,- Kč. Rozhodnutí bylo napadeno námitkami žalobce v tom směru, že žádá doplatek důchodu po celou dobu, neboť důchod v nižší výši byl pobírán vinou nesprávného úředního postupu orgánu sociálního pojištění. Žalovaná na základě podaných námitek přezkoumala celé dosavadní řízení a všechny nárokové podklady, i samotný výpočet důchodu. Po překontrolování a přehodnocení věci pak bylo vydáno rozhodnutí o námitkách dne 2. 12. 2013, jímž bylo žalobci částečně vyhověno, byl přiznán doplatek za další dobu, a to od 1. 1. 2006, s tím, že doplatek za období dřívější, tedy před tímto datem, nelze přiznat, v souladu s cit. ustanovením ZDP. Kontrolou bylo zjištěno, že úprava přepočtu výše důchodu, tj. zvýšení důchodu, náleží až ode dne doplacení pojistného, tedy od 30. 9. 2002 a nikoliv ode dne přiznání důchodu, jak bylo nesprávně přiznáno. Další nesprávnost pak plyne z podkladového OLDP, vyhotoveného dne 2. 9. 2013 k roku 1997 při současném zápočtu vyloučených dob a příjmu z VPP v rozporu s § 16 odst. 3 a 4 ZDP, tyto zjištěné skutečnosti byly zohledněny v novém rozhodnutí ze dne 2. 12. 2013.

Žalovaná **k problematice doplatku důchodu** odkazuje na rozhodnutí o námitkách, v němž je správně objasněno, že v případě pochybení poukaz nedoplatku

zpětně na 5 let a plně v případě nesprávného úředního postupu je zaveden až od 1. 1. 2009, je citováno znění ust. § 56 odst. 1 písm. b) ZDP ve znění, účinném do 31. 12. 2008, podle něhož doplatek náleží pouze 3 roky nazpět ode dne zjištění nesprávného výpočtu či nezapočtení doby a výdělku a ve znění platném od 1. 1. 2009, podle něhož se zvýšení přizná ode dne, od kdy správně náleží, doplatí se 5 let nazpět ode dne zjištění, a v případě nesprávného úředního postupu se doplatí ode dne, od něhož byl neprávem odepřen. Současně jsou však zdůrazněna přechodná ustanovení zákona č. 306/2008 Sb., účinná od 1. 1. 2009 (čl. II bod 14), omezující použitelnost tohoto nového institutu i v případě chyby úřadu za dobu před 1. 1. 2009 maximálně jen tři roky zpětně dle předchozích předpisů. Žalovaná uznala nesprávný úřední postup, proto přiznala žalobci doplatek i za období před 22. 8. 2008, tedy více jak pět let zpětně od požádání, maximálně však od 1. 1. 2006 (3 roky před 1. 1. 2009), a to právě s odkazem na čl. II bod 14 zákona č. 306/2008 Sb. Před uvedeným datem nelze doplatit dávku ani v případě nesprávného úředního postupu, neboť by to bylo v rozporu s platnými zákonnými předpisy a žalovaná považuje své rozhodnutí v tomto směru za správné. **K změně data úpravy důchodu** pak žalovaná uvádí, že po přepočtu důchodu započtením chybějící doby a vyměřovacích základů OSVČ bylo nesprávně přiznáno žalobci v prvoinstančním rozhodnutí zvýšení důchodu již od přiznání dávky, tj. od 2. 3. 2001, ačkoliv správně náleželo až ode dne doplacení chybějícího pojištění za celé období 1992 – 1995, což se stalo 30. 9. 2002. V rozhodnutí o námitkách tak nezbylo, než opravit datum úpravy, od něhož správně zvýšení náleží na datum správné, což žalovaná učinila výrokem č. I. Ke dni přiznání invalidního důchodu 2. 3. 2001 ještě doba činnosti OSVČ doplacena nebyla a nebylo možné ji hodnotit pro účely důchodového pojištění, tedy ani pro nárok a výši důchodu. Započitatelnou dobou jako doba pojištění pro důchodové účely se doba činnosti OSVČ stala až dnem 30. 9. 2002 při jejím doplacení a až od tohoto dne je možné ji zohlednit do výše důchodu. Ani v tomto směru tedy žalovaná při změně data úpravy nepochybila. Konečně, **v otázce snížení výše důchodu** odkazuje ČSSZ na provedenou kontrolu spisové dokumentace, kdy bylo zjištěno, že žalobce byl v období 1. 4. 1997 – 30. 9. 1997 v pracovním poměru v Orlické nemocnici Rychnov nad Kněžnou a současně v dočasné pracovní neschopnosti v ochranné lhůtě po skončení zaměstnání u ESAB Vamberk a.s., následně veden v evidenci u ÚP jako uchazeč o zaměstnání. V období od 29. 4. 1997 do 30. 6. 1997 bylo nutné vzhledem k ust. § 14 ZDP započítat primárně pojištění získané z titulu výkonu práce v pracovním poměru a současně dle § 16 odst. 3 a 4 ZDP v uvedeném období započítat pouze vyměřovací základ z této výdělečné činnosti, tj. 10.874,- Kč, neboť vyloučené doby se v tomto období kryjí. Protože došlo ke krytí dob pojištění, nelze dobu pobírání nemocenských dávek vyloučit dle ust. § 16 odst. 4 ZDP, jehož znění je uvedeno v rozhodnutí o námitkách. Žalovaná tak opravila nepřesnost, které se dopustila a nezhodnotila žalobci v novém OLDP z 26. 11. 2013 63 dnů na vyloučených dobách. Tím došlo ke snížení výše OVZ z 14.368,- Kč na 14.183,- Kč a VPZ z 8.931,- Kč na 8.875,- Kč. Podrobný výpočet je pak obsažen v napadeném rozhodnutí, na které žalovaná v tomto směru odkazuje. Podotýká, že ani sám žalobce konkrétně neuvedl, v čem spatřuje nesprávnost. Invalidní důchod považuje žalovaná po námitkovém řízení za přepočtený na správnou částku, po zápočtu doby OSVČ a opravě počtu vyloučených dob i data úpravy. Snížení vypláceného důchodu bylo provedeno od běžné splátky, přeplatek byl zúčtován s poukazovaným doplatkem. Protože rozhodnutí o námitkách bylo vyhotoveno dne 2. 12. 2013, žalovaná neuvedla valorizační zvýšení, ačkoliv tak učinit mohla, tato skutečnost však nečiní napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným. Žalovaná v závěru přitakává tomu,

že při výpočtu důchodu žalobce došlo k určitým pochybením, poukazuje však na obrovskou agendu úřadu a rovněž její složitost a náročnost důchodových předpisů, s tím, že veškerá pochybení napadeným rozhodnutím napravila. Provedený konečný výpočet důchodu žalobce je zcela v souladu s platnou právní úpravou a žalovaná navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Soud se souhlasem účastníků řízení rozhodl ve věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2001 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), důkazy, obsažené ve spisu, pak hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu (§ 77 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní - s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba nebyla důvodná.

*Z ust. § 56 odst. 1 písm. b) ZDP plyne, že zjistí-li se, že důchod byl přiznán nebo je vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, důchod se přizná nebo zvýší, a to ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží. Důchod nebo jeho zvýšení se přitom doplatí nejvýše pět let nazpět ode dne zjištění nebo uplatnění nároku na důchod nebo jeho zvýšení; pro běh této lhůty platí § 55 odst. 2 věta druhá a třetí obdobně. **Důchod nebo jeho zvýšení se však doplatí ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží, v případě, že důchod nebyl přiznán nebo byl vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, v důsledku nesprávného postupu orgánu sociálního zabezpečení.***

V případě žalobce došlo k situaci, kterou i sama žalovaná hodnotí jako situaci, na níž je potřebné aplikovat poslední větu cit. ustanovení. Dávka by tak žalobci měla náležet ve vyšší částce ode dne, od kdy mělo náležet její zvýšení o zápočet doplacené doby pojištění OSVČ. Zde je však nezbytné tuto dobu odvíjet od znění *ust. § 16 odst. 3 ZDP, kde se uvádí, že vyměřovacím základem pojištěnce za dobu po 31. prosinci 1995 je vyměřovací základ pro stanovení pojistného podle zvláštního zákona a za dobu před 1. lednem 1996 hrubý výdělek stanovený pro účely důchodového zabezpečení podle předpisů platných před 1. 1. 1996. Vyměřovací základ pro stanovení pojistného a hrubý výdělek se považují za vyměřovací základ pojištěnce podle věty první nejdříve ode dne zaplacení pojistného, jde-li o pojištěnce, u nichž pro započtení doby pojištění před 1. lednem 1996 byla v předpisech platných před tímto dnem stanovena podmínka zaplacení pojistného.....* Jak uváděno výše, žalobce doplatil dobu pojištění za období 10. 2. 1992 – 8. 5. 1995 dnem 30. 9. 2002, od této doby je tedy možné zohlednit doplacenou dobu pojištění, žalovaná tak výrokem I. svého rozhodnutí o námitkách zvýšila žalobci plný invalidní důchod od 30. 9. 2002, v tomto směru soud musí s žalovanou souhlasit. Správný je pak ovšem i další postup správního orgánu, tedy jeho výrok II., kdy vázal doplatek důchodu k datu 1. 1. 2006, ač žalobce namítá a je přesvědčen, že doplatek mu náleží od doby dřívější. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem by tak k doplatku dávky mohlo dojít od 30. 9. 2002, pokud by ovšem takovému postupu nebránilo ustanovení čl. II bod 14 zákona č. 306/2008 Sb., jak správně aplikovala žalovaná v napadeném rozhodnutí. Zde je totiž upravena možnost doplatku důchodu za dobu před 1. lednem 2009, a to tak, že - *za dobu před 1. lednem 2009 se důchod nebo jeho zvýšení doplatí ve výši, v níž důchod správně náležel, nejvýše v rozsahu stanoveném právními předpisy účinnými ke dni 31. prosince 2008.* Podle těchto předpisů však bylo možno doplatit dávku pouze za tři roky zpět, viz ust. § 56 zákona č. 155/1995 Sb. v tehdy platném znění. V uvedeném směru proto nemohla žalovaná

postupovat žalobcem v žalobě naznačeným způsobem při rozhodování o způsobu a výši doplatku dlužné částky jeho důchodu, naopak, soud je přesvědčen po přezkoumání věci, že aplikovaná ustanovení, jak i uvedena výše, byla správná a postup žalované nebyl v rozporu s platnou právní úpravou. **V případě žalobce k doplatku dávky nemohlo dojít od jiného data, než od 1. 1. 2006.**

V dalším pak žalobce namítal, že žalovaná nesprávně zhodnotila zápočet doby jeho pracovního poměru u Orlické nemocnice v Rychnově nad Kněžnou. V tomto směru správní orgán v napadeném rozhodnutí odkazuje na znění § 16 odst. 4 věta druhá ZDP, a to ve znění, účinném do 31. 12. 2003, dle něhož jsou vyloučenými dobami po 31. prosinci 1995, pokud se nekryjí s dobou pojištění, v níž měl pojištěnec příjmy, které se zahrnují do vyměřovacího základu, v dalším textu vyjmenované doby, s tím, že žalobce byl zaměstnán v r. 1997 od 3. 2. do 28. 4. u společnosti ESAB Vamberk a.s. a následně pobíral dávky nemocenského pojištění nahrazující ušlý příjem po skončení výdělečné činnosti u této společnosti. Současně však byl zaměstnán od 1. 4. do 30. 9. na vedlejší pracovní poměr u Orlické nemocnice Rychnov nad Kněžnou a **dosáhl příjmu započítávaného do vyměřovacího základu a žádné doby, které by bylo možné hodnotit dle § 16 odst. 4 ZDP ve znění účinném do 31. 12. 2003 jako dobu vyloučenou.** Z tohoto pohledu nemohl soud námitkám žalobce o vedlejší pracovním poměru a pouhých odpracovaných 97 dnech vyhovět, neboť na toto období je potřebné pohlížet podle citovaných ustanovení, jak uvedeno výše. Žalované tak skutečně nezbylo, než dříve zhodnocenou dobu přehodnotit do stavu, jak učinila napadeným rozhodnutím. Doby, kterou žalobce označil, nebylo na základě cit. ustanovení možné vyloučit z rozhodného období pro výpočet důchodu a důchod byl přepočten správně. Je pravdou, že žalovaná v původním rozhodnutí pochybila, nicméně její nový výpočet dávky i odůvodnění přepočtu je napraveno rozhodnutím o námitkách, které je správné. V souladu s ust. § 56 odst. 1 písm. c) ZDP je pak i postup, kdy nově přepočtenou částku žalovaná upravila a vyplácí od splátky, následující vydání napadeného rozhodnutí, tedy od 6. 1. 2014 – *zjistí-li se, že důchod byl přiznán nebo je vyplácen ve vyšší částce, než v jaké náleží, nebo byl přiznán nebo se vyplácí neprávem, důchod se sníží nebo odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplácen.*

Vzhledem ku skutečnostem, které soud zjistil a výše popsal, je patrné, že žalovaná nepochybila, když v řízení o námitkách provedla nový výpočet dávky invalidního důchodu žalobce, prakticky od doby, kdy žalobci náležela ve vyšší výměře doplacením pojistného období 10. 2. 1992 – 8. 5. 1995 ode dne 30. 9. 2002, s tím, že doplatek směřovala k datu 1. 1. 2006, i s tím, že upravila výši dávky od následující splátky důchodu pro přepočet z důvodu nemožnosti hodnocení vyloučené doby v období r. 1997, jak uvedeno shora. Nebyla shledána žádná nezákonnost, ani vada řízení, soud proto, s odkazem na ust. § 78 odst. 7 s.ř.s., žalobu zamítl jako nedůvodnou.

Výrok o náhradě nákladů řízení pak soud zdůvodňuje ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovaná náhradu nákladů řízení neúčtovala.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 23. září 2014

JUDr. Jana Kábrtová, v.r.
samosoudkyně